

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
RT I 2001, 3, 4

Loomakaitseseadus

Vastu võetud 13.12.2000

Välja kuulutatud
Vabariigi Presidendi 2. jaanuari 2001. a otsusega nr 964

1. peatükk
ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse reguleerimisala

- (1) Käesolev seadus reguleerib loomade kaitset inimese sellise tegevuse või tegevusetuse eest, mis ohustab või võib ohustada loomade tervist või heaolu.
- (2) Vabalt looduses elavate loomade kaitset reguleeritakse lisaks käesolevale seadusele ka loomastiku kaitse ja kasutamise seadusega (RT I 1998, 107, 1763; 1999, 54, 583; 95, 843).
- (3) Loomade kaitset haiguste ja loomataudide eest reguleeritakse loomatauditõrje seadusega (RT I 1999, 57, 598; 97, 861; 2000, 82, 526).

§ 2. Loom

- (1) Loom käesoleva seaduse tähenduses on imetaja, lind, roomaja, kahepaikne, kala või selgrootu.
- (2) Põllumajandusloom käesoleva seaduse tähenduses on loomsete saaduste tootmise eesmärgil peetav ja aretatav loom.
- (3) Lemmikloom käesoleva seaduse tähenduses on inimese isiklikuks meelelahutuseks või seltsiks peetav või sellel eesmärgil pidamiseks mõeldud loom. Lemmiklooma kohta käivaid sätteid kohaldatakse ka eriülesannete täitmiseks treenitud loomale, keda kasutavad näiteks pimedad, politsei või päästeteenistus.

2. peatükk
LOOMAPIDAMISNÕUDED

§ 3. Loomapidamine

- (1) Loomapidaja käesoleva seaduse tähenduses on isik, kellele loom kuulub (loomaomanik) või kes õigussuhte alusel loomaomanikuga vastutab viimasele kuuluva looma eest.
- (2) Loomapidaja peab loomale võimaldama vastavalt looma liigile ja eale:
 - 1) kohases koguses sööta ja joogivett;
 - 2) sobiva hoolduse;
 - 3) sobiva mikrokliima ja ruumi või ehitise, mis rahuldab liigile iseloomulikku liikumisvajadust;
 - 4) muu looma terviseks ja heaoluks vajaliku.
- (3) Loomapidamisel on keelatud kasutada vahendeid või seadmeid, mis võivad looma vigastada.
- (4) Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister kehtestab:
 - 1) nõuded põllumajandusloomade pidamise ja selleks ettenähtud ruumi või ehitise kohta;
 - 2) kalakasvatuse nõuded;
 - 3) vajaduse korral loomapidamisnõuded, mis tulenevad looma kuuluvusest teatud liiki või rühma.

§ 4. Looma suhtes lubamatu tegu

- (1) Looma suhtes lubamatu tegu on looma hukkumist, vigastamist või talle valu ja välditavaid füüsilisi ja vaimseid kannatusi põhjustav tegu, nagu looma sundimine talle üle jõu käivatele pingutustele, loomavõitluse korraldamine, looma hülgamine või abitusse seisundisse jätmine, loomale kannatusi põhjustav aretustegevus ja muu sarnaste tagajärgedega tegu, mis ei ole tingitud looma ravimisest, muust veterinaarsest menetlusest ega

hädaolukorrast, välja arvatud käesoleva seaduse § 10 lõikes 1 nimetatud juhud ja käesoleva seaduse nõuetele vastavad loomkatsed.

(2) Loomavõitlus käesoleva seaduse tähenduses on looma ja looma või inimese ja looma vaheline võitlus, mis korraldatakse ärilisel, meelelahutuslikul või muul eesmärgil ja mille tagajärjel loom võib hukkuda, saada vigastada või kannatada piina.

§ 5. Hulkuvad loomad

(1) Loomatauditõrje seaduse § 12 lõigete 1 ja 2 tähenduses omanikuta või loomapidaja juurest lahti pääsenud (edaspidi *hulkuvad*) loomad tuleb kinni püüda ning tagastada omanikule või leida neile uus omanik.

(2) Kui hulkuva looma omanikku ei ole võimalik kindlaks teha ega leida talle uut omanikku, tuleb läbi viia looma eutanaasia käesoleva seaduse §-s 18 sätestatud korras. Loomaomaniku kindlakstegemise alguse ja eutanaasia läbiviimise vahel peab olema vähemalt kaks nädalat, mille jooksul tuleb tagada looma nõuetekohane pidamine ja vajaduse korral ravi.

(3) Hulkuvate loomade püüdmist, pidamist, hukkamist ja korjuste hävitamist korraldab kohalik omavalitsus oma territooriumil.

(4) Hulkuvate loomade püüdmise, pidamise, nende omaniku kindlakstegemise ja hulkuvate loomade hukkamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

3. peatükk

LOODUSES VABALT ELAVATE LOOMADE KAITSE

§ 6. Looduses vabalt elavate loomade kaitse

Looduses vabalt elava loomaliigi arvukust võib piirata loomastiku kaitse ja kasutamise seaduses ning loomatauditõrje seaduses sätestatud korras.

§ 7. Loomade kaitse tööde teostamisel

(1) Looduses vabalt elavate loomade hukkamise vältimiseks on järelevalveametnikul õigus:

1) nõuda looduses vabalt elavaid loomi eemaletõrjuvate tehnoloogiliste võtete ja seadmete rakendamist põllutöödel;

2) nõuda tööde tehnoloogiliste skeemide muutmist, teavitades sellest tööde teostamiseks loa andnud isikut;

3) peatada mäe- ja metsatööd looduses vabalt elavate loomade sigimisperioodiks.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tegevuse peatamise või kaitseabinõude rakendamise ettekirjutus jõustub selle kätteandmise või teatavakstegemise hetkest. Ettekirjutuse täitmise kulud kannab tööde tellija.

(3) Looduses vabalt elavate loomade juurdepääs neile ohtlikele ainetele ning ohtliku tooraine ja jäätmete käitlemisele peab olema välistatud.

4. peatükk

LOOMADE RAVIMINE JA VETERINAARSED MENETLUSED

§ 8. Loomade ravimine

Looma ravimisel tuleb teda kaitsta välditavate kannatuste ja haigustesse nakatumise eest.

§ 9. Veterinaarsed menetlused

(1) Operatsioonid ja muud veterinaarsed menetlused, mis muudavad looma välimust ja mida ei tehta ravi eesmärgil, on keelatud.

(2) Lubatud on veterinaarsed menetlused, nagu loomade kastreerimine, steriliseerimine, nudistamine, sõrgade ja kapjade lõikamine, hobuste, kasside ja koerte tätoveerimine, samuti jahikoerte opereerimine, põrsaste hammaste lõikamine, pullidele ninarõnga panemine ja tibude nokkade lõikamine.

(3) Operatsioone ja muid veterinaarseid menetlusi viib läbi veterinaararst. Lühiajalisi ja vähest valu tekitavaid lubatud menetlusi võib läbi viia ka vastava ettevalmistusega isik.

(4) Lubatud veterinaarsete menetluste loetelu, neid läbiviivad isikud, nõuded nende menetluste teostamise ning neid menetlusi teostava isiku ettevalmistuse kohta kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister.

5. peatükk

LOOMA KAITSE TAPMISEL, HÄDATAPMISEL JA HUKKAMISEL

§ 10. Looma lubatud hukkamine

- (1) Looma lubatud hukkamine on:
- 1) põllumajanduslooma tapmine;
 - 2) ühepäevaste tibude ja haudejätmetes embrüote tapmine;
 - 3) põllumajanduslooma hädatapmine;
 - 4) abitusse seisukorda sattunud looma hukkamine;
 - 5) looma tapmine religioosel eesmärgil;
 - 6) looma eutanaasia;
 - 7) püütud kala tapmine;
 - 8) uluki küttimine;
 - 9) kahjurputukate ja -näriliste hävitamine;
 - 10) loomatauditõrje seaduses ettenähtud loomade kontrollitapmine ja tapmine loomataudi leviku tõkestamiseks;
 - 11) looma hukkamine enesekaitseks.

(2) Looma lubatud hukkamise puhul tuleb valida hukkamisviis, mis põhjustab loomale võimalikult vähe füüsilisi ja vaimseid kannatusi.

(3) Looma võib hukata enesekaitseks, kui looma rünnak ohustab inimese elu või tervist ja rünnakut ei ole võimalik teisiti vältida või tõrjuda.

§ 11. Põllumajandusloomade tapmise tingimused

(1) Põllumajanduslooma võib tappa selleks tunnustatud ettevõttes (edaspidi *tapamaja*), välja arvatud juhul, kui loomseid saadusi kasutatakse oma tarbeks ning loomatauditõrje seaduses ettenähtud juhtudel.

(2) Põllumajanduslooma tapamajja vedamisel, peale- ja mahalaadimisel, tapaeelsel pidamisel ja kohtlemisel tapamajas, uimastamisel ning tapmisel tuleb vältida talle valu ja kannatuste põhjustamist, mis ei ole hädavajalikud.

§ 12. Põllumajandusloomade tapaeelne pidamine tapamajas

(1) Põllumajandusloomad tuleb kohe pärast tapamajja saabumist suunata tapmisele või paigutada tapaeelseks pidamiseks ettenähtud ruumi või ehitisse, mis tagab nende kaitse kahjulike ilmastiku- ja muude mõjude eest.

(2) Kui põllumajandusloomad on olnud niiske ilmaga kõrge temperatuuri käes, tuleb neid sobival viisil jahutada.

(3) Põllumajandusloomi, kes võivad üksteist vigastada liigi, soo, vanuse, päritolu või muude asjaolude tõttu, tuleb hoida eraldi.

(4) Põllumajandusloomade tapaeelne pidamine tapamajas peab olema nõuetekohane, sealhulgas peab olema tagatud veterinaarne järelevalve.

(5) Nõuded põllumajanduslooma tapaeelse pidamise ja kohtlemise kohta kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister.

§ 13. Põllumajanduslooma uimastamine ja tapmine

(1) Põllumajandusloom tuleb enne tapmist uimastada.

(2) Vajaduse korral tuleb looma liikumist enne uimastamist piirata.

(3) Uimastamine käesoleva seaduse tähenduses on tegevus, mis põhjustab loomal võimalikult kiire teadvusetuse, mis kestab kuni surmani, võimalikult vähe kannatusi ja valu põhjustaval viisil.

(4) Tapmise järel on põllumajanduslooma edasine käitlemine keelatud seni, kuni ollakse veendunud looma surmas.

(5) Põllumajandusloom tuleb uimastada ja tappa vahendiga, mis on selle loomaliigi jaoks lubatud ja töökorras. Põllumajanduslooma uimastab ja tapab veterinaararst või vastava koolituse läbinud isik.

(6) Nõuded põllumajanduslooma uimastamise, tapmise ja neid teostavate isikute koolituse kohta, lubatud uimastamis- ja tapmisvahendid ning lubatud uimastamis- ja tapmismeetodid loomaliikide kaupa kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister.

§ 14. Ühepäevaste tibude ja haudejätmetes embrüote tapmine

(1) Ühepäevaseid tibusid ja haudejätmetes embrüoid võib tappa väljaspool tapamaja. Ühepäevaste tibude tapmiseks on lubatud järgmised meetodid:

- 1) tapmine kohase silmapilkset surma põhjustava mehaanilise seadmega;

2) tapmine CO₂manustamise teel.

(2) Haudejätmetes embrüod tuleb tappa kohase silmapilksel surma põhjustava mehaanilise seadmega.

(3) Ühepäevaste tibude ja haudejätmetes embrüote tapmise korra kehtestab põllumajandusminister.

§ 15. Põllumajanduslooma hädatapmine

(1) Hädatapmine käesoleva seaduse tähenduses on põllumajanduslooma tapmine halastusest või majandusliku kahju vältimise eesmärgil, kui tema ravimine ja ellujätmine põhjustaks põllumajanduslooma kestvaid kannatusi.

(2) Hädatapmine tuleb läbi viia sõltuvalt olukorrast vähimate füüsiliste ja vaimsete kannatustega.

(3) Haiged, nõrgad või vigastatud põllumajandusloomad tuleb hädatappa kohe. Liikumisvõimetud põllumajandusloomad tuleb hädatappa kohas, kus nad on, või vedada tapmiskohta, kui see ei põhjusta neile kannatusi.

§ 16. Abitusse seisukorda sattunud looma hukkamine

Õnnetusjuhtumi või hädaolukorra tõttu abitusse seisukorda sattunud looma võib surmata, kui ellujäämine tekitaks talle kestvaid kannatusi või kui tema liigiomane eluviis või loodusesse tagasiviimine osutub võimatuks.

§ 17. Looma tapmine religioosel eesmärgil

(1) Looma võib religioosel eesmärgil tappa väljaspool tapamaja. Looma religioosel eesmärgil tapmise juures peab viibima järelevalveametnik.

(2) Looma religioosel eesmärgil tapmise korraldamise ja läbiviimise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

§ 18. Eutanaasia

(1) Eutanaasia on looma hukkamine looma omaniku algatusel või kaastundest, kui ellujäämine tekitaks loomale kestvaid kannatusi või kui tema liigiomane eluviis osutub võimatuks.

(2) Looma eutanaasia viib läbi veterinaararst.

(3) Eutanaasia tuleb läbi viia sõltuvalt olukorrast vähimate füüsiliste ja vaimsete kannatustega.

(4) Eutanaasiameetod peab põhjustama loomal viivitamatult teadvusetuse ja surma või viima ta sügavast üldanesteesiast kindla surmani. Veterinaararst peab tuvastama enda hukatud looma surma.

(5) Keelatud on looma lämmatamine, uputamine, mürgiste ainete või ravimite kasutamine, mille annustamise ja manustamise määr ei pruugi põhjustada käesoleva paragrahvi lõikes 4 mainitud mõju, ja hukkamine elektriga, kui sellega ei kaasne silmapilkne teadvuse kadu.

§ 19. Looma hukkamine alaealise juuresolekul

Looma hukkamine alaealise juuresolekul on keelatud, välja arvatud:

- 1) kahjurputukate ja -näriliste hävitamine;
- 2) kalapüük;
- 3) abitusse seisukorda sattunud looma hukkamine;
- 4) seoses õppetöö ülesandega kutsehariduse omandamisel ning juhendaja juuresolekul ja vastutusel.

6. peatükk

LOOMADE KAITSE VEDAMISEL

§ 20. Nõuded veetavate loomade kohta

(1) Veetav loom peab olema terve. Haigeid või haiguskahtlusega loomi tuleb vedada eraldi veosena veterinaararsti kontrolli all. Keelatud on teekonna kestel eeldatavalt poegiva, kuni 48 tunni eest poeginud või paranemata nabaga vastsündinud looma vedu.

(2) Veetavad loomad peavad olema identifitseeritavad ja nendega peab kaasas olema veterinaartõend või -sertifikaat, mille alusel on võimalik kindlaks teha:

- 1) looma päritolu ja omanik;
- 2) pealelaadimiskoht ning sihtpunkt;
- 3) väljasõidu kuupäev ning kellaaeg.

(3) Käesoleva peatüki nõudeid ei kohaldata lemmikloomade vedamisele, kui neid veab omanik mitteäriksel eesmärgil.

§ 21. Nõuded veovahendite kohta

(1) Loomade veoks peab kasutama selleks ettenähtud, veterinaarõuetele vastavaid veovahendeid. Riigisisesel loomade veol võib kasutada selleks kohandatud, veterinaarõuetele vastavaid veovahendeid, välja arvatud kallurid.

(2) Loomade veoruumis peab olema sobiv mikrokliima ja piisavalt ruumi, mis võimaldab loomal olla puhkeasendis vastavalt tema liigi eripärale.

(3) Enne loomade pealelaadimist peab järelevalveametnik kontrollima veoki nõuetekohasust ja tegema sellekohase märke käesoleva seaduse § 20 lõikes 2 sätestatud dokumendile.

(4) Loomade laadimisel tuleb kasutada selleks sobivaid vahendeid. Loomade laadimis- ja veovahend peab vajaduse korral olema varustatud külgakaitsetega ja olema sellise ehitusega, mis väldib loomade vigastumist, ning laadimis- ja veovahendi pörandapind peab olema kaetud libisemist takistava materjaliga.

§ 22. Loomade vedamise kord

(1) Vedamise kestel tuleb loomadele tagada nõuetekohane hooldus, vajaduse korral sobiv sööt ja joogivesi ning puhkepausid seisvas veovahendis või loomade peatuspaigas teekonna vältel ja sihtpunktis.

(2) Isikud, kes tegelevad üle kaheksa tunni kestvate ja rahvusvaheliste vedudega, peavad olema registreeritud kohalikus järelevalveasutuses ning sellisteks vedudeks kasutatavad veovahendid peavad olema nõuetekohased ja kohalikus järelevalveasutuses registreeritud. Üle kaheksa tunni kestvate ja rahvusvaheliste vedude kohta peab vedaja koostama teekonnaplaani, mille ta peab enne vedu esitama kohalikule järelevalveasutusele.

(3) Teekonnaplaan on loomade veo üksikasju kajastav dokument. Teekonnaplaani peab säilitama kolme aasta jooksul, arvates veo lõppemisest.

(4) Loomade rahvusvahelise veo korra kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister. Nimetatud korras kehtestatakse nõuded veovahendite, vedajate, teekonnaplaani, veo korraldamise ja loomade puhkuse kohta ning vedajate ja veovahendite registreerimise kord. Üle kaheksa tunni kestvale riigisisesele veole kohaldatakse rahvusvahelise veo nõudeid.

(5) Loomi, kes võivad üksteist vigastada liigi, soo, vanuse, päritolu või muude asjaolude tõttu, tuleb vedada eraldi veoruumides. Kahe looma üheaegsel vedamisel võib eri liiki ja eri vanusega ning eri soost loomi vedada samas veoruumis, milles loomad peavad olema eraldatud piirete abil. Lindude ja muude loomade vedu ühes veoruumis on keelatud.

(6) Loomad, kes haigestuvad või vigastuvad teekonna kestel, peavad saama esimesel võimalusel veterinaarabi, vajaduse korral tuleb nad hädatappa.

(7) Loomade peatuspaik on selleks ettenähtud ja järelevalveasutuse poolt tunnustatud koht, kus vedu katkestatakse ning loomad laaditakse maha nende puhkuse, söötmise ja jootmise eesmärgil. Nõuded loomade peatuspaiga kohta kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister.

§ 23. Veo kestel loomade tervise ja heaolu eest vastutavad isikud

(1) Loomapidaja vastutab vedamisele saadetavate loomade vastavuse eest seadusega sätestatud nõuetele.

(2) Loomade veol peab kaasas olema loomade saatja. Kui loomaomanik ja vedaja ei ole kokku leppinud teisiti, vastutab loomade saatja loomade tervise ja heaolu eest teekonna kestel ning peale- ja mahalaadimisel. Kuni kahe looma vedamisel võib loomade saatjaks olla veovahendi juht.

§ 24. Koerte ja kasside veo nõuded

(1) Koeri ja kasse tuleb veo kestel sööta vähemalt iga 24 tunni järel ja joota veega iga 12 tunni järel.

(2) Indlevaid emaseid koeri ja kasse tuleb veo kestel hoida isastest eraldi.

7. peatükk

LÕOMADE VÕISTLUSED, AVALIK NÄITAMINE JA MÜÜK

§ 25. Loomade võistlused

(1) Loomade võistlusi (edaspidi *võistlus*) tuleb korraldada kooskõlas loomatauditõrje seadusega.

(2) Võistlustel osalevatele või sel eesmärgil treenitavatele loomadele on keelatud manustada igasuguseid looma võimeid mõjutavaid või mõjutada võivaid aineid (edaspidi *doping*).

(3) Dopinguks loetavate ravimite ja ainete nimekirja kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister.

§ 26. Nõuded võistluste korraldamise kohta

(1) Võistlustel peab olema kohal tegevusluba omav veterinaararst.

(2) Võistluste veterinaararst peab:

- 1) jälgima loomakaitseõuete täitmist võistluse kestel;
- 2) kontrollima looma võistluskõlblikkust ja dopingut;
- 3) kontrollima võistlustel kasutatava varustuse ja abivahendite sobivust;
- 4) andma loomale esmaabi ja määrama vajaduse korral edasise ravi;
- 5) otsustama hädaseisundis looma hukkamise;
- 6) ebasoodsate ilmastikutingimuste korral tegema võistluse korraldajale ettepaneku võistluste ärajätmiseks.

(3) Nõuded võistlustel osalevate loomade vanuse, kasutatava varustuse ja abivahendite, samuti loomade võistlustel kasutamise sageduse, võistlusradade ja takistuste ehituse kohta loomaliikide ja -kategooriate kaupa kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister.

§ 27. Loomade avalik näitamine

(1) Loomi on lubatud avalikult näidata loomaaedades, samuti Veterinaar- ja Toiduameti kohaliku asutusega kooskõlastatult loomanäitusel, -võistlusel, -laadal või -oksjonil vastavalt loomatauditõrje seadusele.

(2) Akvaariumikalu ja loomadega kaupleva isiku loomi võib avalikult näidata ärilisel eesmärgil, kui on tagatud loomade heaolu ja on täidetud nende pidamise nõuded. Eelnimetatud tingimustel võib akvaariumikalu demonstreerida ka ruumide sisekujunduses.

(3) Loomanäitusel, -võistlusel, -laadal või -oksjonil on lubatud kasutada ainult tehistingimustes sündinud loomi.

(4) Looma on keelatud kasutada loomanäitusel, -võistlusel, -laadal või -oksjonil, kui sellega võib kaasneda talle valu, kannatuste või vigastuste põhjustamine, samuti on keelatud looma treenida viisil, mis põhjustab talle valu, kannatusi või vigastusi.

§ 28. Loomaaed

(1) Loomaaed on koht, kus loomi alaliselt peetakse avalikuks näitamiseks seitse või enam päeva aastas.

(2) Loomaaed peab olema planeeritud ja ehitatud selliselt, et oleks tagatud loomade tervis ja heaolu ning välditud loomade põgenemine.

(3) Loomaaia planeering ja ehitised peavad vastama Vabariigi Valitsuse kehtestatud nõuetele.

(4) Loomade avalikul näitamisel loomaaias peab nende tervis ja heaolu olema tagatud nõuetekohase pidamisega. Loomaaias uuritakse loomi, teavitatakse avalikkust näidatavate loomade liikidest ja nende looduslikest elupaikadest, samuti levitatakse loomakaitsealast teavet.

§ 29. Loomaaia tegevusluba

(1) Loomaaia pidamiseks peab isikul olema tegevusluba.

(2) Loomaaia tegevusloa väljastab asukohajärgne Keskkonnaministeeriumi keskkonnateenistus.

(3) Otsus loa andmise või loa andmisest keeldumise kohta tehakse loataotluse saamisest arvates 60 kalendripäeva jooksul. Tegevusluba antakse määramata ajaks.

(4) Tegevusloa taotleja peab tegevusloa taotlemisel näitama, et tal on kohaliku omavalitsuse üksuse tegutsemisluba, loomaaia projekt vastab loomaaia planeeringule esitatavatele nõuetele, et tal on loomaaias töötamiseks sobiva erialase ettevalmistusega töötajad ning piisavad rahalised vahendid loomaaia ehitamiseks ja käesoleva seaduse § 28 lõikes 4 nimetatud ülesannete täitmiseks. Tegevusloa andjal on õigus tegevusloa taotlemisel esitatud andmeid kontrollida.

(5) Loomaaia tegevusloa taotlus tuleb esitada enne loomaaia külastajatele avamist. Loomaaia tegevusloa taotlemisel esitatavate dokumentide loetelu, taotluse menetluskorra ja tegevusloa väljastamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

§ 30. Loomaaia tegevusloa väljastamisest keeldumine

Loomaaia tegevusloa väljastaja võib keelduda tegevusloa väljastamisest, kui:

- 1) ei ole täidetud käesoleva seaduse § 29 lõikes 4 sätestatud nõuded;
- 2) taotleja on tegevusloa taotlemisel esitanud tegelikkusele mittevastavaid andmeid.

§ 31. Loomaaia tegevusloa peatamine

(1) Loomaia tegevusloa väljastaja võib väljastatud tegevusloa peatada, kui loomaia pidaja ei ole teinud talle järelevalve käigus tehtud ettekirjutuses nimetatud vajalikke toiminguid õiguserikkumise lõpetamiseks ja edasiste õiguserikkumiste ärahoidmiseks täitmiseks määratud tähtaja jooksul. Tegevusloa on õigus peatada kuni tegevusloa peatamise tinginud puuduste kõrvaldamiseni.

(2) Ajal, mil tegevusloa on peatatud, on loomade avalik näitamine keelatud.

§ 32. Nõuded loomaia tegevuse lõpetamise kohta

(1) Loomaia tegevuse lõpetamisel peab tegevusloa omanik tagama loomade tervise ja heaolu, korraldama seal peetavate loomade edasise elu või eutanaasia.

(2) Järelevalveasutus peab jälgima, et loomaia tegevuse lõpetamisel oleks tagatud käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatu nõuetekohane täitmine. Vajaduse korral peab käesoleva paragrahvi lõike 1 täitmise korraldama järelevalveasutus. Sel juhul on järelevalveasutusel õigus nõuda peatatud tegevusloa omanikult tehtud toimingutega kaasnevate mõistlike kulutuste hüvitamist.

§ 33. Tehingud loomadega

(1) Looma müük või muul viisil tasu eest või tasuta üleandmine alla 16 aasta vanusele isikule on lubatud ainult tema vanema või seadusliku esindaja nõusolekul, kui seadusega ei ole sätestatud teisiti.

(2) Loom ei või olla loterii, õnnemängu ega muu sarnase ürituse võiduks.

8. peatikk KATSELOOMADE KAITSE

§ 34. Loomkatse

(1) Loomkatse käesoleva seaduse tähenduses on katselooma kasutamine lubatud teaduslikul eesmärgil, mis võib põhjustada loomale valu, kannatusi või vigastusi, kaasa arvatud tegevus, mis kavatselt või tõenäoliselt lõpeb looma sünni, koorumise või surmaga sellistes tingimustes.

(2) Katselooma kasutamine lubatud teaduslikul eesmärgil koos valutustamisega on samuti loomkatse.

(3) Loomkatse ei ole looma tapmine, hukkamine või märgistamine käesolevas seaduses sätestatud lubatud vahendiga ja meetodil.

(4) Loomkatse algab katselooma ettevalmistamisega ja lõpeb katselooma ellujätmise või eutanaasiaga pärast katse eesmärgil teostatud jälgimiste lõppu.

§ 35. Loomkatse läbiviimise lubatud eesmärgid

Loomkatse läbiviimise lubatud teaduslik eesmärk on:

- 1) inimestel, loomadelt või taimedelt esinevate haiguste, tervisehäirete või nende mõju ennetamine, diagnoosimine või ravimine, kaasa arvatud ravimite, toiduainete ning muude ainete ja toodete arendamine, tootmine ning nende kvaliteedi, tõhususe ja ohutuse kontroll;
- 2) inimeste, loomade või taimede füsioloogiliste seisundite tuvastamine, hindamine, reguleerimine või muutmine;
- 3) looduse kaitsmine inimeste või loomade heaolu või tervise huvides;
- 4) haridus ja koolitus, välja arvatud üldhariduse andmisel ja üldainete õpetamisel;
- 5) kohtulik uurimine.

§ 36. Loomkatse läbiviimise lubamatud eesmärgid

Keelatud on loomkatse läbiviimine relvade ja laskemoona täiustamise ning tubakatoodete, pesuvahendite ja dekoratiivkosmeetika tootmise arendamise eesmärgil.

§ 37. Ohustatud liikidesse kuuluvate loomade kasutamine loomkatsetes

Kaitsealuste loomaliikide ning loodusliku loomastiku ja taimestiku ohustatud liikidega rahvusvahelise kaubanduse konventsiooni (RT II 1993, 27/28, 83) kohaselt ohustatud liikidesse kuuluvate loomade kasutamine loomkatsetes on lubatud, kui katse on kooskõlas kaitstavate loodusobjektide seadusega (RT I 1994, 46, 773; 1998, 36/37, 555; 1999, 54, 583; 95, 843) ja katse eesmärgiks on:

- 1) vastava loomaliigi säilimisele suunatud uurimustöö;
- 2) biomeditsiini arendamine, kusjuures vastav loomaliik sobib ainsana katse eesmärgi saavutamiseks.

§ 38. Katseloom

(1) Katseloom on lubatud teaduslikel eesmärkidel läbiviidavates loomkatsetes kasutatav selgroogne loom. Katseloomaks on ka looma vabalt elav ja/või paljunev larvaalne arenguvorm.

(2) Katseloom, välja arvatud põllumajandusloom, peab olema sündinud ja kasvatatud katseloomade kasvatamiseks tunnustatud ettevõttes. Loomkatses kasutatav põllumajandusloom peab olema kasvatatud tunnustatud või registreeritud loomakasvatushoones ja -rajatises või põllumajanduslooma pidamiseks piiritletud alal.

(3) Katseloomi võib müüa või muul viisil tasu eest või tasuta loomkatsete läbiviijale üle anda ettevõtte, mis on katseloomadega varustamiseks tunnustatud.

§ 39. Katseloomade kasvatamine

(1) Tegutsemiseks katseloomade kasvatamise tegevusalal peab ettevõtja enne tegevuse alustamist taotlema ettevõtte tunnustamist katseloomade kasvatamiseks.

(2) Katseloomade kasvatamise ettevõtteid tunnustab Veterinaar- ja Toiduamet.

(3) Katseloomade kasvatamise ettevõttele esitatavad nõuded ja tunnustamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

§ 40. Katseloomadega varustamine

(1) Tegutsemiseks katseloomadega varustamise tegevusalal peab ettevõtja enne tegevuse alustamist taotlema ettevõtte tunnustamist katseloomadega varustamiseks.

(2) Katseloomadega varustamise ettevõtteid tunnustab Veterinaar- ja Toiduamet.

(3) Katseloomadega varustamise ettevõttele esitatavad nõuded ja tunnustamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

§ 41. Katseloomade kasutuseetevõtte

(1) Loomkatse võib läbi viia Veterinaar- ja Toiduameti poolt tunnustatud ettevõttes (edaspidi *katseloomade kasutuseetevõtte*).

(2) Katseloomade kasutuseetevõttele esitatavad nõuded ja tunnustamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

§ 42. Katseloomade pidamine

Katseloomale tuleb võimaldada tema tervisele ja heaolule sobiv majutus, mikrokliima, sööt, vesi, hooldus ja vähim vajalik liikumisvabadus.

§ 43. Loomkatse läbiviimise kord

(1) Loomkatseid võib läbi viia vastava loomkatse läbiviimise luba omav isik loal märgitud tingimustel.

(2) Loomkatse tuleb läbi viia üldise või kohaliku anesteesia või analgeesia mõju all või muul valu, kannatusi ja vigastusi vähendaval meetodil.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatut ei kohaldata, kui:

1) katsega põhjustatud valu või kannatus on väiksem looma heaolu kahjustamisest anesteesia või analgeesia läbi või

2) anesteesia või analgeesia ei sobi katse eesmärgiga.

(4) Katselooma võib katsetes, millega kaasnevad valu, stress või kannatused, kasutada ainult üks kord. Katse lõppedes peab tegevusluba omav veterinaararst otsustama looma ellujätmise või eutanaasia. Looma võib ellu jätta ainult siis, kui see ei põhjusta talle valu ega kannatusi.

§ 44. Loomkatse dokumentatsioon

(1) Loomkatse tuleb protokollida.

(2) Loomkatse protokollis peavad kajastuma loomkatse kohta olulised andmed, nagu loomkatse läbiviimise aeg, loomkatse läbiviija, kaasatud isikud, kasutatud loomade arv, loomkatse käik ja loomkatse lõppemise aeg. Loomkatse protokollivi vormi kehtestab Vabariigi Valitsus.

(3) Loomkatse läbiviija peab pidama katseloomade pidevat arvestust kas paber kandjal või elektroonilisel kujul.

(4) Arvestusest peab nähtuma katseloomade arv, nendega teostatud katsed, katse läbiviijad ja katselooma saatus pärast loomkatse lõppu.

(5) Loomkatse läbiviija peab protokolle ja arvestust säilitama loomkatse lõppemisest arvates kolm aastat.

§ 45. Loomkatse läbiviimise luba ja loa andja

- (1) Loomkatse läbiviimiseks peab isikul olema luba. Loomkatse läbiviimise loale (edaspidi *luba*) märgitakse loomkatse läbiviimise tingimused, nagu loomkatse läbiviija nimi ja aadress, katseloomade liik ja arv, loomkatse läbiviimise aeg ja koht ning loomkatsetes rakendatavad menetlused.
- (2) Loa saamiseks peab isikul olema teaduslik kraad veterinaarmeditsiini, meditsiini, bioloogia või muul sobival alal.
- (3) Loa annab põllumajandusministri moodustatud komisjon (edaspidi *loaandja*).
- (4) Komisjoni liikmete tegevust finantseeritakse Põllumajandusministeeriumi eelarve kaudu.
- (5) Loomkatse läbiviimise loakomisjoni moodustamise korra, ülesanded ja töökorra kehtestab Vabariigi Valitsus.
- (6) Loataotlust koos sellele lisatud vajalike dokumentide, loa ära kirja ja muude selle loomkatsega seotud dokumentidega säilitatakse loomkatse lõpetamisest arvates kolm aastat.

§ 46. Loomkatse läbiviijad

- (1) Loomkatse läbiviija on loaomanik. Loaomanik võib kaasata loomkatse läbiviimisse teisi isikuid. Loomkatse tehakse loaomaniku vastutusel.
- (2) Vabariigi Valitsus võib vajaduse korral kehtestada nõuded loomkatse läbiviimisse kaasatud isikule.

§ 47. Loa taotlemine

- (1) Loa saamiseks esitab isik loaandjale vormikohase kirjaliku taotluse koos seal märgitud andmeid tõendavate dokumentidega.
- (2) Loataotluses märgitakse andmed loomkatse läbiviija, kaasatud isikute, kasutada kavatsetavate katseloomade ja geneetiliselt muundatud loomade ning loomkatse läbiviimise aja kohta, põhjendatakse loomkatse läbiviimise vajadust, kasutatava loomaliigi valikut ja arvu, loetletakse ja kirjeldatakse loomadel rakendatavaid menetlusi. Loomkatse läbiviimisel geneetiliselt muundatud loomadega tuleb lisaks eelnimetatule loataotluses märkida ka teave doonori, vastuvõtja ja vanemorganismi, geneetilise muundamise, seire, kontrolli ja jäätmekäitluse kohta ning lisada erakorraliste abinõude plaan õnnetusjuhtumi korral.
- (3) Loomkatse läbiviimise loataotluse vormid kehtestab Vabariigi Valitsus.
- (4) Loaandjal on õigus nõuda loataotlejalt täiendavaid andmeid loomkatse läbiviimise põhjendatuse kohta või muid loa andmise otsustamiseks vajalikke andmeid või dokumente.
- (5) Loomkatse läbiviimiseks geneetiliselt muundatud loomaga edastab loaandja loataotluse ja sellele lisatud dokumentide koopiad arvamuse andmiseks geneetiliselt muundatud organismide keskkonda viimise seaduse (RT I 1999, 10, 151) §-s 5 nimetatud geenitehnoloogia komisjonile. Loaandja arvestab loa andmise või loa andmisest keeldumise otsustamisel geenitehnoloogia komisjoni arvamust.
- (6) Loaandja otsustab loa andmise või sellest keeldumise 90 kalendripäeva jooksul, arvates loataotluse saamisest.

§ 48. Loa andmine ja kehtivus

- (1) Luba antakse taotletud tingimustel ja see kehtib kuni tähtaja möödumiseni, loa kehtivuse kaotamiseni või loa kehtetuks tunnistamiseni.
- (2) Luba kaotab kehtivuse füüsilisest isikust loaomaniku surma või juriidilisest isikust loaomaniku lõppemise korral.
- (3) Luba tunnistatakse kehtetuks loaandja otsusega:
 - 1) loaomaniku taotluse alusel;
 - 2) kui järelevalve teostamisel selgub, et loa taotlemisel on esitatud valeandmeid, on rikutud loal märgitud tingimusi, käesolevat seadust või selle alusel kehtestatud õigusaktide nõudeid.

§ 49. Loa andmisest keeldumine

- (1) Loaandja võib loa andmisest keelduda, kui:
 - 1) loa taotleja või loataotlus ei vasta käesoleva seaduse nõuetele;
 - 2) loa taotlemisel on esitatud valeandmeid;

- 3) loomkatse läbiviimine ei ole põhjendatud;
- 4) taotluses kirjeldatud loomkatse ei vasta käesoleva seaduse nõuetele.

(2) Loaandja kirjalik otsus loa andmisest keeldumise kohta peab olema põhjendatud.

§ 50. Loa tingimuste muutmine

Loa tingimuste või seal märgitud andmete muutmiseks peab loaomanik taotlema uue loa väljastamist.

§ 51. Katseloomana kasutatavate koerte, kasside ja ahviliste märgistamine

- (1) Kõik katseloomadena kasutatavad koerad, kassid ja ahvilised, välja arvatud inimahvlased, tuleb enne emapiimast võõrutamist jäävalt ja kordumatult märgistada vähimat valu põhjustaval viisil.
- (2) Koera, kassi või ahvilise viimisel ühest ettevõttest teise enne emapiimast võõrutamist, tuleb looma ema identifitseerimist võimaldava dokumentatsioon kuni looma märgistamiseni alles hoida.
- (3) Märgistamata võõrutatud koera, kassi või ahvilise toomisel ettevõttesse tuleb ta esimesel võimalusel märgistada.
- (4) Katseloomade märgistamise kohta peab ettevõtja arvestust.
- (5) Märgistamise kohta peetav arvestus peab sisaldama andmeid katselooma liigi, sünniaja, vanemate ja katselooma väliste tunnuste kohta ning võimaldama teda identifitseerida.
- (6) Märgistamise kohta peetava arvestuse andmeid peab ettevõtja säilitama katselooma võõrandamisest arvates kolm aastat.

9. peatükk

GENEETILISELT MUUNDATUD LOOMADE KAITSE LOOMKATSE LÄBIVIIMISEL

§ 52. Geneetiliselt muundatud loom

- (1) Geneetiliselt muundatud loom käesoleva seaduse tähenduses on igasugune paljunemiseks või pärilikkustegurite ülekandmiseks võimeline organism, kelle pärilikkustegureid on muudetud viisil, mis looduslikul teel ei ole võimalik ja mis on loetletud geneetiliselt muundatud organismide keskkonda viimise seaduse §-s 3.
- (2) Käesolevat peatükki ei rakendata geneetiliselt muundatud loomade suhtes, keda on turustatud või keskkonda viidud kooskõlas käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud seadusega, samuti geneetiliselt muundatud mikroorganismide suhtes.

§ 53. Geneetiliselt muundatud loomaga loomkatse läbiviimise loa taotlemine

- (1) Geneetiliselt muundatud loomaga loomkatse läbiviimise loa taotlemisel peab loataotleja koos taotlusega esitama loomkatse riskianalüüsi.
- (2) Loomkatse riskianalüüs peab sisaldama geneetiliselt muundatud loomaga loomkatse läbiviimisel tekkida võivaid ohte, nende tagajärgi ja riski vähendamise tegevuskava.
- (3) Nõuded loomkatse riskianalüüsi koostamise kohta ja riskianalüüsis nõutavad andmed kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister määrusega.

§ 54. Geneetiliselt muundatud loomaga loomkatse läbiviimisest teavitamine

- (1) Loomkatse läbiviija on kohustatud loaandjat viivitamatult teavitama järgmistest geneetiliselt muundatud loomaga loomkatse läbiviimise käigus ilmnenuid asjaoludest:
 - 1) õnnetusjuhtumid;
 - 2) loataotluse läbivaatamise ajal teatavaks saanud andmed kasutatavate ruumide või geneetiliselt muundatud loomade ohtlikkuse kohta;
 - 3) pärast loa andmist teatavaks saanud andmed kasutatavate ruumide või geneetiliselt muundatud loomade ohtlikkuse kohta;
 - 4) kavatsus kasutada geneetiliselt muundatud loomi taotletust erineval viisil.
- (2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 loetletud asjaolude ilmnemisel peab loomkatse läbiviija viivitamatult esitama uue loataotluse ja viima katsetingimused vastavusse uute nõudmistega.
- (3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 2 ja 3 sätestatud asjaolude ilmnemisel tuleb peatada loa taotlemise menetlus uue loataotluse esitamiseni või loomkatse läbiviimine uue loa andmiseni.

§ 55. Avalikkuse teavitamine

(1) Geneetiliselt muundatud loomaga loomkatse läbiviimise loa andmisest teatab loaandja ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded.

(2) Loaandja võib vajaduse korral kavandatavast geneetiliselt muundatud loomaga loomkatse läbiviimisest avalikkust teavitada ja selle üle avalikkusega konsulteerida kooskõlas andmete konfidentsiaalsuse nõudega ja vastavalt geneetiliselt muundatud organismide keskkonda viimise seaduse §-le 10.

§ 56. Ettevaatusabinõud

Loomkatse läbiviija peab enne geneetiliselt muundatud loomaga loomkatse läbiviimist ja selleks ettenähtud ruumide kasutamist:

- 1) koostama erakorraliste abinõude plaani inimeste ja keskkonna kaitseks õnnetusjuhtumi korral ning esitama selle kohalikule päästeteenistusele;
- 2) teavitama potentsiaalselt ohustatud isikuid vajalikul viisil ohutusmeetmetest ja õigest käitumisest õnnetusjuhtumi korral. Seda teavet peab loomkatse läbiviija sobivate ajavahemike järel ajakohastama ning avalikkusele kättesaadavaks tegema.

§ 57. Õnnetusjuhtum

(1) Õnnetusjuhtum on geneetiliselt muundatud loomade märkimisväärse ulatusega ja ettekavatsemata lahtipääsemine loomkatse käigus, mis võib olla ohtlik inimeste tervisele ja keskkonnale.

(2) Loomkatse läbiviija peab õnnetusjuhtumi korral kohe teavitama loaandjat ja esitama alljärgneva teabe:

- 1) õnnetusjuhtumi asjaolud;
- 2) õnnetusjuhtumiga seotud geneetiliselt muundatud loomade identiteet ja hulk;
- 3) mis tahes muu teave, mis aitab määratleda õnnetusjuhtumi mõju inimeste tervisele ja keskkonnale;
- 4) rakendatud abinõud.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud teabe saamise korral on loaandja kohustatud:

- 1) tagama kõigi vajalike abinõude rakendamise;
- 2) koguma võimaluste piires õnnetuse täielikuks analüüsiks vajalikku teavet ja andma vajaduse korral soovitusi samasuguste õnnetusjuhtumite vältimiseks ja nende mõjude vähendamiseks tulevikus.

(4) Loomkatse läbiviija peab kõrvaldama geneetiliselt muundatud looma keskkonnast ja likvideerima selle looma keskkonda sattumisega põhjustatud keskkonnakahjustuse.

(5) Kui loomkatse läbiviija ei kõrvalda geneetiliselt muundatud looma keskkonnast ega likvideeri selle looma keskkonda sattumisega põhjustatud keskkonnakahjustust, teeb seda järelevalveasutus. Keskkonnakahjustuse likvideerijal on õigus nõuda likvideerimisega kaasnenud mõistlike kulutuste hüvitamist loomkatse läbiviijalt.

(6) Keskkonnakahjustuse likvideerimise tulemuslikkuse hindamist korraldab loaandja kahjustuse põhjustaja kulul.

(7) Loaandja peab õnnetusjuhtumid dokumenteerima. Andmed õnnetusjuhtumite kohta tuleb säilitada loomkatse läbiviimise taotluse materjalide juures vastavalt käesoleva seaduse § 45 lõikele 6.

§ 58. Geneetiliselt muundatud loomadega läbiviidavate katsete piiramine

(1) Loaandja võib ajutiselt piirata või keelata loomkatsete läbiviimise geneetiliselt muundatud loomadega, kui on kindlaid tõendeid, et need ohustavad inimeste tervist või keskkonda.

(2) Kui loaandja saab pärast loa andmist teada, et loomkatse läbiviimisel ei täideta või ei täideta nõuetekohaselt loas kehtestatud tingimusi, võib loaandja nõuda loomkatse läbiviijalt katsetingimuste muutmist, katse peatamist või lõpetamist.

§ 59. Andmete konfidentsiaalsus

Geneetiliselt muundatud loomaga loomkatse läbiviimise taotleja võib lootaotluses teha põhjendatud ettepaneku käsitleda esitatud andmeid konfidentsiaalsena vastavalt geneetiliselt muundatud organismide keskkonda viimise seaduse §-le 23.

10. peatükk
RIIKLIK JÄRELEVALVE

§ 60. Järelevalveasutused

Riiklikku järelevalvet käesoleva seaduse ja selle alusel kehtestatud nõuete täitmise üle teostavad Veterinaar- ja Toiduamet, Keskkonnainspeksioon ning Politseiamet.

§ 61. Riikliku järelevalve teostamine

(1) Paragrahvis 60 sätestatud järelevalveasutuste järelevalveametnikud teostavad oma pädevuse piires riiklikku järelevalvet isikute tegevuse üle, kes on kohustatud täitma loomakaitse nõudeid.

(2) Oma ülesandeid täites teevad järelevalveametnikud koostööd teiste täidesaatva riigivõimu asutustega.

§ 62. Järelevalveametniku ettekirjutus

(1) Õiguserikkumise avastamisel teeb järelevalveametnik ettekirjutuse, millega:

- 1) juhhib tähelepanu õiguserikkumisele;
- 2) esitab nõude õiguserikkumise lõpetamiseks;
- 3) kohustab tegema vajalikke toiminguid õiguserikkumise lõpetamiseks ja edasiste õiguserikkumiste ärahoidmiseks.

(2) Ettekirjutuses määrab järelevalveametnik selle täitmise tähtaja. Järelevalveametnik teeb ettekirjutuse isikule või tema esindajale teatavaks allkirja vastu.

§ 63. Vaidlustamine

(1) Isik võib vaidlustada järelevalveametniku ettekirjutuse kohtus seadusega ettenähtud alustel ja korras.

(2) Ettekirjutuse vaidlustamine ei vabasta isikut selle täitmisest.

§ 64. Looma äravõtmine

(1) Järelevalveametniku ettekirjutuse korduva täitmata jätmise, mittenouetekohase täitmise või käesoleva seaduse nõuete olulise rikkumise korral on järelevalveametnikul õigus kohtu kaudu taotleda looma äravõtmist omanikult, kui looma on ohtlik omaniku juurde jätta.

(2) Kui looma jätmine omaniku juurde ohustab looma tervist või elu, võib järelevalveametnik looma omanikult ära võtta enne kohtuotsuse tegemist. Sellisel juhul peab järelevalveametnik kümne päeva jooksul esitama kohtusse omanikult looma või loomapidamise õiguse äravõtmise nõude.

(3) Omanikult äravõetud looma annab järelevalveametnik üle kohalikule omavalitsusele, kes korraldab selle looma pidamist püütud hulkuvate loomade pidamisega samas korras. Looma äravõtmise põhjuste äralangemise korral võib kohus omaniku nõudel teha otsuse loom tagasi anda.

§ 65. Loomapidamise õiguse äravõtmine

(1) Järelevalveametniku nõudel võib kohus loomapidamise õiguse ära võtta kuni kümneks aastaks, kui loomaomanik:

- 1) jätab korduvalt täitmata või ei täida nõuetekohaselt järelevalveametniku ettekirjutusi;
- 2) rikub oluliselt käesoleva seaduse nõudeid, millega seab ohtu looma elu ja tervise.

(2) Koos loomapidamise õiguse äravõtmisega teeb kohus otsuse looma äravõtmise kohta sellelt omanikult.

(3) Loomapidamise õiguse äravõtmise järel annab järelevalveasutus looma üle kohalikule omavalitsusele.

(4) Loomapidamise õiguse äravõtmise kohtuotsuse ära kirja saadab kohus põllumajandusloomade registrisse kohtuotsuse jõustumisest arvates 10 päeva jooksul.

§ 66. Loomapidamise õiguse äravõtmise tagajärjed

(1) Loomaomanik, kellelt on loomapidamise õigus ära võetud, kaotab kõik õigused looma suhtes ja tal ei ole kohtu määratud aja jooksul õigust mis tahes looma omandada ega pidada.

(2) Loomapidamise õiguse äravõtmisega ja äravõetud looma pidamisega seotud kulud kannab loomaomanik.

(3) Kohalik omavalitsus, kellele järelevalveametnik on andnud üle loomaomanikult äravõetud looma, peab korraldama looma nõuetekohase pidamise ja otsima loomale uue omaniku.

11. peatükk
VASTUTUS

§ 67. Vastutuse alused

(1) Füüsilised isikud vastutavad käesoleva seaduse ja selle alusel kehtestatud õigusaktide rikkumise eest haldus- ja kriminaalkorras. Juriidilised isikud vastutavad käesoleva seaduse kohaselt.

(2) Kui õiguserikkuja on juriidilise isiku ametiisik, võib selle rikkumise asjas määrata karistuse füüsilisele isikule ja juriidilisele isikule samaaegselt seadusega ettenähtud korras.

§ 68. Loomapidamisnõuete rikkumine

Juriidilise isiku poolt loomapidamisnõuete rikkumise eest – määratakse rahatrahv kuni 125 000 krooni.

§ 69. Looma suhtes lubamatu teo toimepanemine

Juriidilise isiku poolt looma suhtes lubamatu teo toimepanemise eest – määratakse rahatrahv kuni 125 000 krooni.

§ 70. Loomaia tegevusloata tegutsemine

Juriidilise isiku poolt loomaia tegevusloata tegutsemise eest – määratakse rahatrahv kuni 125 000 krooni.

§ 71. Looma avaliku näitamise kohta esitatavate nõuete rikkumine

Juriidilise isiku poolt looma avaliku näitamise kohta esitatavate nõuete rikkumise eest – määratakse rahatrahv kuni 125 000 krooni.

§ 72. Looma vedamise kohta esitatavate nõuete rikkumine

Juriidilise isiku poolt looma vedamise kohta esitatavate nõuete rikkumise eest – määratakse rahatrahv kuni 125 000 krooni.

§ 73. Looma tapmise, hädatapmise või hukkamise kohta esitatavate nõuete rikkumine

Juriidilise isiku poolt looma tapmise, hädatapmise või hukkamise kohta esitatavate nõuete rikkumise eest – määratakse rahatrahv kuni 125 000 krooni.

§ 74. Järelevalveametniku ettekirjutuse täitmata jätmine

Juriidilise isiku poolt järelevalveametniku ettekirjutuse täitmata jätmise eest – määratakse rahatrahv kuni 50 000 krooni.

§ 75. Menetlus juriidilise isiku õiguserikkumise asjas

(1) Juriidilisele isikule haldusõiguserikkumiste protokoll koostamise õigus on:

- 1) veterinaarjärelevalve ametnikul;
- 2) riigi keskkonnakaitseinspektoril;
- 3) kohaliku omavalitsuse volikogu volitatud ametnikul;
- 4) politseiametnikul.

(2) Juriidilisele isikule halduskaristuse kohaldamise õigus on käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ametnikel, kes võivad määrata rahatrahvi kuni 10 000 krooni. Sellest suurema rahatrahvi võib määrata maa- või linnakohtu kohtunik.

(3) Menetlus juriidilise isiku haldusõiguserikkumise asjas toimub haldusõiguserikkumiste seadustikus (RT 1992, 29, 396; RT I 1999, 41, 496; 45, õiend; 58, 608; 60, 616; 87, 792; 92, 825; 95, 843; 2000, 10, 58; 25, 141; 28, 167; 29, 169; 40, 247; 49, 301 ja 305; 51, 321; 54, 346, 348 ja 351; 55, 361; 58, 376; 84, 533; 86, 544 ja 548; 89, 578; 95, 609 ja 613) sätestatud korras.

§ 76. Haldusõiguserikkumise protokoll

(1) Haldusõiguserikkumise protokollis märgitakse:

- 1) selle koostamise aeg ja koht;
- 2) asutuse nimi ja aadress, kelle nimel protokoll koostatakse;
- 3) protokoll koostanud isiku ees- ja perekonnanimi ning ametinimetus;
- 4) haldusõiguserikkujaks olnud juriidilise isiku nimi ja aadress;
- 5) haldusõiguserikkuja esindaja ees- ja perekonnanimi ning ametikoht;
- 6) haldusõiguserikkumise koht, aeg ja kirjeldus;
- 7) haldusõiguserikkumist tõendavad materjalid, nagu tunnistajate seletused, ekspertiisid, analüüsid ja teised asja lahendamiseks vajalikud materjalid;
- 8) viide käesoleva seaduse paragrahvile, mis näeb ette vastutuse selle haldusõiguserikkumise eest;
- 9) haldusõiguserikkuja esindaja seletus ja märged, et haldusõiguserikkuja esindajale on tutvustatud tema õigust kasutada õigusabi;
- 10) muud vajalikud andmed.

(2) Protokollile kirjutavad alla selle koostanud ametnik ja haldusõiguserikkuja esindaja. Kui haldusõiguserikkuja esindaja keeldub protokollile alla kirjutamast, tehakse protokollile selle kohta kanne. Protokollile lisatakse haldusõiguserikkuja esindaja kirjalikud märkused protokollile kohta.

12. peatükk
RAKENDUSSÄTTED

§ 77. Loomakaitseaduse kehtetuks tunnistamine

Loomakaitseadus (RT 1992, 50, 617; RT I 1996, 49, 953; 1998, 13, 163; 2000, 40, 252; 49, 301) tunnistatakse kehtetuks.

§ 78. Riigilõivuseaduse muutmise

Riigilõivuseaduses (RT I 1997, 80, 1344; 2000, 5, 32; 10, 58; 19, 117; 26, 150; 29, 168 ja 169; 39, 237; 49, 300; 54, 346 ja 349; 55, 365; 57, 372 ja 373; 59, 379; 60, õiend; 78, 498; 84, 534; 92, 597 ja 598; 95, 607 ja 611) tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 3 lõike 2 punkt 12 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 12) toiduseaduse, veterinaarhalduse seaduse, loomatauditõrje seaduse ja loomakaitseaduse alusel teostatavad toimingud;»;

2) 7. peatüki 5. jao pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«5. jagu

Toiduseaduse, veterinaarhalduse seaduse, loomatauditõrje seaduse ja loomakaitseaduse alusel teostatavad toimingud;»;

3) seadust täiendatakse paragrahviga 88⁶ järgmises sõnastuses:

«§ 88⁶. Katseloomade kasvatamise ettevõtte, katseloomadega varustava ettevõtte ja katseloomade kasutuseetevõtte tunnistamine

Katseloomade kasvatamise ettevõtte, katseloomadega varustamise ettevõtte ja katseloomade kasutuseetevõtte tunnistamisel tasutakse riigilõivu 1000 krooni.»

§ 79. Loomastiku kaitse ja kasutamise seaduse osaline kehtetuks tunnistamine

Loomastiku kaitse ja kasutamise seaduses (RT I 1998, 107, 1763; 1999, 54, 583; 95, 843) tunnistatakse kehtetuks:

1) paragrahvi 7 lõige 3;

2) paragrahvi 12 lõige 2.

§ 80. Loomatauditõrje seaduse muutmise

Loomatauditõrje seaduses (RT I 1999, 57, 598; 97, 861; 2000, 82, 526) tehakse järgmised muudatused:

(1) Paragrahvi 7:

1) lõiget 1 täiendatakse pärast sõnu «vastama veterinaarhaldusele» sõnadega «ja olema järelevalveasutuse poolt tunnistatud või seal registreeritud»;

2) lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Loomakasvatushoonete ja -rajatiste ning loomade pidamiseks piiritletud alade veterinaarhaldused, samuti loomade pidamisele, tunnistamisele või registreerimisele kuuluvate loomakasvatushoonete ja -rajatiste ning loomade pidamiseks piiritletud alade loetelu ning nende tunnistamise ja registreerimise korra kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister. Loomade pidamise veterinaarhaldusena käsitatakse ka nõudeid loomade ning nende paljundamisega seotud tegevuste kohta, nagu haudemunade tootmine ja hautamine, embrüote kogumine ja siirdamine ja muu taoline.»

(2) Paragrahvi 11 lõiked 1 ja 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Loomaomanik on kohustatud tagama oma koduloomade identifitseeritavuse vastavalt käesoleva seaduse §-le 10. Põllumajandusloomade omanik on kohustatud pidama oma põllumajandusloomade kohta arvestust ja registreerima nad käesolevas seaduses ja selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud korras riiklikus registris. Kohalik omavalitsus korraldab koerte ja vajaduse korral teiste lemmikloomade üle arvestuse pidamist.

(2) Identifitseerimisele kuuluvate põllumajandusloomade liikide loetelu, nende identifitseerimise ning registreerimise viisid ja korra, registreerimistunnistuse väljastamise korra, samuti põllumajanduslooma kirjelduse koostamise eeskirja ning põllumajandusloomade arvestuse pidamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister.»

(3) Paragrahvi 12 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Kohalik omavalitsus korraldab omanikuta koduloomade püüdmist, pidamist ja hukkamist vastavalt loomakaitseseadusele. Loomapidaja juurest lahti pääsenud kodulooma püüdmist korraldab loomapidaja. Kui loomapidaja juurest lahti pääsenud kodulooma kinnipüüdmise korraldas kohalik omavalitsus, kannab kodulooma püüdmise ja pidamisega seotud kulud loomaomanik.»

(4) Paragrahvi 13 lõiget 2 täiendatakse pärast sõna «loomataudi» sõnadega «kahtluse või».

(5) Paragrahvi 15:

1) lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Loomadega kauplev isik on ettevõtja, kelle tegevusalaks on loomapidajalt või loomadega kauplevalt isikult ostetud loomade müük tapmiseks, teisele loomadega kauplevale isikule või loomapidajale. Loomadega kaupleva isiku ettevõtte peab olema tunnustatud.»;

2) lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Nõuded loomadega kauplevale isikule ja tema ettevõtte tunnustamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister.»

(6) Paragrahvi 18 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks.

(7) Paragrahvi 19:

1) lõiget 1 täiendatakse pärast sõnu «Loomsed jäätmed» sõnadega «ja toitlustamisel tekkivad jäätmed»;

2) lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Toitlustamisel tekkivate jäätmete kasutamine loomasöödana on lubatud Veterinaar- ja Toiduameti loa alusel. Nõuded toitlustamisel tekkivate jäätmete käitlemisele ja laboratoorsele uurimisele ning nende kasutamise loa väljastamise tingimused ja korra kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister.»;

3) lõiked 5 ja 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (5) Loomsete jäätmete käitlemisega tegelevad isikud peavad omama jäätmeseaduse (RT I 1998, 57, 861; 88, õiend; 1999, 10, 155; 23, 353; 95, 843) alusel väljastatud jäätmeluba või jäätmete käitluslitsentsi.

(6) Loomataudi puhkemisel on loomsete jäätmete käitlemisega tegelevad isikud kohustatud oma käitlemisvaldkonna ulatuses osalema loomataudi tagajärgede likvideerimises vastavalt Veterinaar- ja Toiduameti ettekirjutusele.»

(8) Paragrahv 32 tunnistatakse kehtetuks.

(9) Paragrahvi 37 lõiget 2 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

«Kontrolltapmine on looma tapmine taudikahtluse kontrollimiseks lubatud uimastamis- ja tapmisvahendiga ning lubatud uimastamis- ja tapmismeetodil.»

(10) Paragrahvi 58 punkti 3 tekstist jäetakse välja sõnad «või veterinaararsti».

(11) Paragrahvis 65 asendatakse sõnad «§ 15 lõige 1 ja § 18 lõige 1, mis jõustuvad 2002. aasta 1. jaanuaril» sõnadega «§ 15 lõige 1, mis jõustub 2002. aasta 1. jaanuaril ning § 7 lõige 2 ja § 18 lõige 1, mis jõustuvad 2003. aasta 1. jaanuaril.»

§ 81. Veterinaarkorralduse seaduse muutmine

Veterinaarkorralduse seaduses (RT I 1999, 58, 608; 80, õiend; 97, 861) tehakse järgmised muudatused:

(1) Paragrahvi 4 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 2) loomataudide diagnostika, ennetamise ja tõrje korraldamine ning järelevalve loomade tervise ja loomakaitseõuete täitmise üle;».

(2)Paragrahvi 23 lõiget 2 täiendatakse punktiga 4 järgmises sõnastuses:

« 4) pidama arvestust teostatud ravi- ja muude menetluste ning surmajuhtumite kohta ja säilitama nimetatud andmeid kolm aastat;».

§ 82. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2001. aasta 1. juulil, välja arvatud § 3 lõige 4, mis jõustub 2004. aasta 1. jaanuaril, § 11 lõige 1, mis jõustub 2003. aasta 1. jaanuaril ning § 22 lõiked 1–3 ja 7 ning 8. ja 9. peatükk, mis jõustuvad 2002. aasta 1. jaanuaril.

(2) Käesoleva seaduse jõustumise ajal tegutsev loomaaed peab omama loomaaia tegevusluba alates 2003. aasta 1. jaanuarist.

Riigikogu esimees Toomas SAVI